

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 6

15. MARTS 1935

84. AARGANG

HILSEN TIL DEN KVINDELIGE HJÆLPE- FORENING

Af Missionspræsidentinde *Eliza Petersen.*

Den 17. Marts fejrer vi den 93-aarige Fødselsdag for den Kvindelige Hjælpeforening i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Jeg haaber inderligt, at vi som Søstre og Medlemmer af denne Organisation paaskonner de mange vidunderlige Velsignelser og Lejligheder, vi har haft til at vise vor Kærlighed og Velgørenhed overfor hverandre, og til at udvikle os selv og lære mere om Evangeliet, saaledes at vi vil være i Stand til at lære det til andre. Jeg haaber ogsaa, at vi ikke forglemmer at give vor himmelske Fader Takken og Æren for det hele.

Den Kvindelige Hjælpeforening blev organiseret den 17. Marts 1842 af Profeten Joseph Smith, og til Søstrene paa den Tid fortalte han, at Hensigten med denne Organisation var at vise deres Velvillighed overfor alle, uanset hvilken Trosbekendelse eller Nation de tilhorte. Det var deres Opgave at drage Omsorg for de syge og fattige og ubegunstigede, at hjælpe i Dødstilfælde, at assistere i Bestræbelserne for at forbedre Moralen og opbygge Kyskheden i det offentlige Liv, at skabe Kærlighed til Religion, Udvikling, Kultur og Dan-

nelse. Det var ogsaa deres Opgave at udvikle Tro, at frelse Sjæle og studere og lære Evangeliet.

Ydermere sagde han: »Det er naturligt for Kvinder at være kærlige og velgørende, og I er nu i en Stilling, hvor I kan arbejde i Harmoni med disse Følelser, som Gud har givet jer i jert Hjerte. Hvis I efterlader disse Principper og benytter disse Anledninger, vil Himmelens Engle være eders Ledsagere — hvor stort og herligt? og denne Forening skal fryde sig, og Kundskab og Intelligens skal komme til jer fra Tid til anden. Vær barmhjertig, for om I vil, at Gud skal være barmhjertig overfor jer, maa I være barmhjertig overfor andre. Vær rene i jeres Hjerter og enige i jert Arbejde, thi formedelst fælles Følelser og fælles Anstrengelser kan vi modtage Kraft fra Gud.«

Jeg haaber og beder, at vi alle maa være besjælet med større Onske om at fortsætte og arbejde med fornyede Kræfter i Udførelsen af dette vidunderlige Arbejde i det kommende Aar, saaledes at vi maa modtage den store Glæde og de Velsignelser, som følger Kærlighed og Opofrelse for vore Medmennesker.

DØDSFALD I DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENINGS HOVEDBESTYRELSE.

Soster Julia A. Child, 2. Raadgiver i den kvindelige Hjælpeforenings overste Præsidentskab for Kirken, afgik den 23. Januar 1935 ved Doden i sit Hjem.

Soster Child har altid været beskæftiget i Kirkens Arbejde lige fra ganske ung, og hendes gode Uddannelse ved forskellige Skoler og Universiteter har været hende en udmærket Hjælp i Forbindelse med hendes ædle Personlighed. Hun har været beskæftiget med Arbejde indenfor Ungdomsforeningen, Søndagsskolen og Primaryorganisationen. Hun blev i April 1921 udvalgt til Medlem af den kvindelige Hjælpeforenings overste Ledelse, og i 1928 blev hun indsat som 2. Raadgiver til Soster Louise Robison, hvilken Stilling hun har udfyldt med Ære til sin Dod. — Str. Julia A. Child blev født i Springville den 8. Sept. 1872, gift i Juni 1908 med George N. Child, som dode den 9. Juli 1932.

Hun har udført et mægtigt Stykke Arbejde og har spillet en fremtrædende Rolle indenfor den kvindelige Hjælpeforening.

Ære være hendes Minde.

HOVEDBESTYRELSENS HILSEN.

Atter er et Aar henrundet, og vi kan igen fejre den Kvinde-
lige Hjelpeforenings Stiftelsesfest. Vi ønsker i den Anledning
at sende nogle opmuntrende Ord til de forskellige Hjelpe-
foreninger i Danmark. Vi kender alle Arbejdet indenfor vore
Foreninger og Hensigten med samme: at hjælpe de Fattige
og Trængende og, hvis der er Sygdom i Hjemmene, da, saa
vidt det er os muligt, at give en Haandsrækning i saadanne
Hjem og altid at gøre det med Glæde. Ihukommende Herrens
Ord, at hvad vi »har gjort imod en af disse mine mindste,
det har I ogsaa gjort imod mig«. Og for at udføre disse Ting med
Kærlighed og i den rette Aand, da maa vi altid erindre vore
Bonner. Bonnen er Nøglen til Faderhjertet, og vi vil blive
bonhorte, hvis vi beder i Oprigtighed, og vi vil faa Kraft og
Styrke derigennem til at udføre vor Gerning. Ja, kære Sostre,
lad os alle prøve paa at efterleve alle Herrens Bud og Be-
falinge, saa at vi derved kan være et Eksempel for enhver,
som vi kommer i Berøring med, thi et godt Eksempel virker
mange Gange bedre end Ord. Lad os altid have Kærlighed
til hverandre og hjælpe hinanden med at overkomme vore
Svagheder, ja maa vi i alle Ting lade vort Lys skinne for
Verden, at de maa se vore gode Gerninger, og give Æren
derfor til vor Fader, som er i Himlen. Vi ønsker at takke
enhver Søster for det Arbejde, de har udført i det forløbne
Aar, og beder, at Herren fremdeles vil give os sin Velsignelse
til vort Arbejde. Ja lad os alle stræbe fremad, og som der
staar i en af vore Salmer:

Lad os Rejsen fortsætte,
Herrens Gerning udrette,
Gennem hele vor Livstid,

saaledes at, naar vor Rejse er fuldendt, de Ord maa kunne
lyde til os:

Vel du trofaste Tjener,
Træd nu ind til min Fryd
Og min Herlighed nyd.

Vi haaber og beder for os alle, at dette maa blive vort
Maal.

Cathrine Christensen.   Emmy Jess Andersen.
Ingeborg Hansen.   Fanny Jacobsen.

DEN KVINDelige HJÆLPEFORENINGS OPGAVE.

Af *Str. Kathrine Nielsen*, Esbjerg.

Jeg føler — og I ved og kender — min Ufuldkommenhed i at staa herop og sige et Par Ord til eder; men jeg ved at dersom jeg vil prøve at gøre Guds Vilje, vil hans Aand vejlede mig og hjælpe mig til at sige de rette Ord, i den Tid jeg staar her.

Saa ofte, naar jeg er til Kvindelige Hjælpeforenings Møder, og jeg ser den Flok, der Gang paa Gang møder her, tænker jeg paa, hvor stor og uendelig god og velsignende dette Arbejde, vi har paataget os, er. Vi ved, at den Kvindelige Hjælpeforening søger at hjælpe os til at efterleve Kristi Ord idet han siger: »Elsk din Næste som dig selv«. Vi kunde, i det smukke Billede Kristus ved sine Ord malede af den barmhjertige Samaritan, have vort Ideal. Et Ideal vi stræber og higer efter. Et Maal der aldrig er ude af Øje eller Sind. Ligesom Samaritaneren hjalp, er det vor og den Kvindelige Hjælpeforenings Opgave at hjælpe og lindre, hvor der er Hjælp behov. Det gælder baade i timelig og aandelig Nød. Vi burde ikke alene hjælpe de af vore Søsken, der lider Nød. Nej vort Kald er meget, meget større. Vi ved, at vi Kvinder er givet een Ting en stor, smuk Gave fra vor himmelske Fader nemlig Evnen til at trøste og opmuntre. Det er den Gave, den Kvindelige Hjælpeforening søger at udvikle hos os. I ethvert Menneske god eller ond, opstaar der ved Synet af en andens Nød og Lidelser, et Ønske og Trang til at træde hjælpende til. Jeg vover at paastaa, at selv i den mest forhærdede Forbryders Hjerte vil der i et saadant Øjeblik opstaa en lille Hjælp-somhedsspire. Den kan blot være saa godt skjult, at man næsten eller maaske slet ikke kan mærke den. Og overalt er der Plads for os at begynde paa Arbejdet. Men her i Esbjerg er vi ikke saa heldigt stillede, dels fordi vi er saa faa, og dels grundet paa den økonomiske Situation vi er i. Men vi ved, at Gud ikke forlanger mere af os, end han ser, vi er i Stand til at give. Han ser hellere paa den fattige Skærv, der kommer fra vor Fattigdom, end den Mængde, der kommer fra Overfloden. Jeg baaber og tror ogsaa, at vi alle her i Esbjerg altid er i Stand til at forstaa vor Opgave i den Kvindelige Hjælpeforening. — Hvad er skønnere, end netop at kunne yde Hjælp til hverandre i denne Verden.

Socialt set, er Verden nu i en Tilstand, hvor vi alle kan og maa forstaa, hvor svært det er for mange flittige Mænd og Kvinder, der staar parat til med begge Hænder at gribe

fat i enhver Smule Arbejde; men der kommer intet. I Sandhed, én Menneskesvøbe. Lad os være med til at trøste og hjælpe disse Mennesker, at prøve paa at gøre vort bedste til, at der kan findes en Udvej. Og det sker kun ved det ene svære: »At glemme os selv og tænke paa andre«. Vi maa prøve gennem vort daglige Liv, gennem vort Arbejde, gennem Selvopofrelse at trøste og opmuntre de mange, der kun ser et stort Mørke i dette Liv, og ingen Mening kan finde i det. Det behøver ikke altid at være med Penge, der skal hjælpes. Det har de færreste af os vist ikke Raad til; men mange Gange kan et venligt Ord, et Haandtryk eller et Smil genoprejse det, der synes at være falden til Jorden, gennem Livets mange Kampe og Prøvelser.

Maa vi faa endnu større Kraft og Magt til at hjælpe end vi hidtil har haft, og maa vi alle udvikle den største af alle Gaver, Kærlighedens Gave saa meget, at vi kan glemme os selv og arbejde med andres Vel for Øjet.

(Tale givet ved Efteraarskonferencen
i Esbjerg 4. November 1934.)

HVORFOR JEG ER ET MEDLEM AF DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

Af *Str. Sophie Hansen*, Odense Gren.

Jo mere vi gør for at glæde, hjælpe og trøste vore Medmennesker desto mere Glæde og stille Lykke faar vi selv. Da Gud gav os dette Bud: »Elsk din Næste som dig selv«, vidste han sikkert hvor svært det var at holde. Dog — Gud vilde ikke forlange dette af os, hvis han ikke vidste, at det var muligt for os. Og sandelig, naar vi beder ydmygt giver Gud os Kraft, og ikke alene Kraft, men han giver os ogsaa denne Belønning: selv at føle bedre efter at have hjulpet andre. »Det er saligere at give end at modtage«. Vi der tilhører Jesu Kristi sande Kirke skulde være taknemlige og glade over, at vi nu har en Lejlighed til at være Herrens Tjenerinder, og vi skulde gøre alt for at rulle Herrens Værk frem. Herren vil aldrig svigte os, saa længe vi søger hans Hjælp. Dette har vi alle lært og erfaret og ikke mindst ved vore Kvindelig Hjælpeforenings Møder. Naar jeg gaar hjem fra vort Søstermøde føler jeg mig altid beriget. Jeg har tit givet mig selv dette Spørgsmaal: Paaskønner vi tilstrækkeligt den Anledning, vi har til at dyrke vor Tro uden Forfølgelse? Jeg tror, at vi alle behøver at stræbe mer efter Fuldkommenhed.

Maatte vi vokse i Kundskab og Forstaaelse om vore Pligter som Herrens Tjenerinder og som Arbejdere i den Kvindelige Hjælpeforening.

MIT VIDNESBYRD.

Kære himmelske Fader; jeg frembærer mit Vidnesbyrd i Troen paa dig og din Søn, Jesus Kristus, og den Helligaand. Og jeg takker dig, at du til denne Dag har bevaret mig og vejledt mig, at jeg ikke er faldet tilbage i Synden, som du engang har rykket mig ud af, og lod dig korsfæste for mine store Synder.

Kære Frelser — vær et Lys paa min Sti og giv mig din Naade til at forstaa dit Ord og dit hellige Evangelium. — Mit Timeglas er snart udrunden, og mit Livslys daler imod Evigheden; vær hos mig, kære Frelser, i den sidste Nattevagt og før mig over Skyggedalen til det Sted, du har beredt for mig, og naar du kalder mig frem, vær mig en naadig Dommer.

Jeg véd, jeg har kun Synd at byde dig — vær du da barmhjertig. Du har jo lovet, at om vore Synder var røde som Blod, skulde de blive hvidere end Sne.

Ja, kære Fader; giv os din Helligaand, at vi kan afstaa fra det onde og gøre godt, saa vil din Vrede formildes over os.

Jeg beder, som dine Disciple bad: »Bliv hos mig, naar Dagen hælder og mit Livslys slukkes ud, at jeg da maa have min Lampe tændt, at jeg ikke skal møde dig i en ubelejlig Stund, hvor du intet Behag har i mig.«

Jeg beder dig, kære Frelser, for alle Søstre og Brødre og dine Tjenere. Velsign dem alle og styrk dem paa Sjæl og Legeme, at din Aand maa være over os alle, jeg beder i Jesu Kristi Navn. — Amen.

Str. *Wilhelmine Hansen*, 84 Aar,
Esbjerg Gren.

HVORFOR JEG BLEV MEDLEM AF DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

Af Søster *Karoline Schultz*, Odense.

Naar jeg er Medlem af den Kvindelige Hjælpeforening, er det fordi, jeg føler det som en hellig Pligt at være »en af disse smaa«, som vil gøre en Gerning for Herren og mine

Medmennesker. Den Kvindelige Hjælpeforening lærer mig at ove en Gerning — den være stor eller lille, det har intet at sige — blot den er udført af Kærlighed, at trøste og opmuntre de svage, at søge mere og mere efter Livets store Sandheder og være et Lys for mit Hjem og for de Mennesker, jeg kommer i Berøring med. Dette er Aarsagen til, at jeg er Medlem af den Kvindelige Hjælpeforening.

DEN DANSKE MISSION.

GRENSKONFERENCERNE I DEN DANSKE MISSION.

Grenskonferencerne er nu overstaaet i den danske Mission, og der har i Løbet af 16 Dage været afholdt 22 Møder, som ialt er blevet besøgt af 1047 eller gennemsnitlig 48 ved hvert Møde. Missionspræsident Alma L. Petersen talte ved 19 af disse Møder. Søkende havde gjort alt, for at disse Konferencer og specielle Møder kunde blive saa gode som muligt, og Maalet naaedes. Gode Rapporter blev aflagt fra de forskellige Hjælpeorganisationer, og gode Istruktioner blev givet af de ledende Brødre.

Broder Helgø Jensen fra Næstved ledsagede Præsident Petersen omtrent hele Turen rundt og var ham en stor Støtte og Hjælp ved at tale de forskellige Steder.

Tilstedeværelsen var i: Odense: 18; Haderslev: 20; Sønderborg: 35; Esbjerg: Præsted. 15, Søndagssk. 48, Funktionærm. 38, Aftenm. 55; Herning: 23; Silkeborg: 20; Aalborg: 62; Hjørring: 20; Brønderslev: 23; Aarhus: Fest Lordag Aften 68, Præsted. 17, Søndagssk. 69, Funktionærm. 57, Aftenm. 85; Randers: 53; København: Præsted. 30, Søndagssk. 103, Aftenm. 120, Grensm. 68.

Som for omtalt har et stort Stykke Arbejde været udført, for at disse Møder kunde blive saa godt besøgt som muligt, og Rapporterne viste god Fremgang.

Vi er taknemlige til Missionærerne og Søkende for den Støtte, som de har givet, og haaber og beder, at Arbejdet endnu maa vokse og trives, saaledes at endnu større Fremgang kan spores ved den nær forestaaende Distriktskonference, som omtales nedenfor.

DISTRIKTERNES FORAARSKONFERENCER I DEN DANSKE MISSION.

Foraarskonferencerne i den danske Mission vil blive afholdt som følger:

Esbjerg	den 5., 6., 7. og 8. April.
Aalborg	den 12., 13., 14. og 15. April.

Aarhus den 19., 20., 21. og 22. April.

Odense den 28. og 29. April.

København den 3., 4., 5. og 6. Maj.

Det vil sikkert overalt i Missionen vække Forbavselse ved at se, at saa mange Dage skal tilbringes i Konference, men det er Hensigten at gøre denne Konference lidt anderledes end de øvrige og selvfølgelig endnu bedre end alle tidligere afholdte Konferencer, og for at faa saa meget og saa alsidigt Udbytte ud af at overvære Konferencemøderne vil gode Programmer blive udarbejdet til hver Aften og hvert Mode.

Konferencen indledes som altid Fredag Aften med en stor Koncert af Sangkoret, Lørdag Aften vil blive overladt til Konference for Ungdomsforeningen, hvor et specielt Program vil blive udført.

Søndag Morgen Kløkken 9 samles Brødrene til et Præstedømsmode under Missionspræsidentens Ledelse. Formiddagsmodet Kløkken 10 vil blive viet til Konference for Søndagsskolen og Primaryorganisationen. Modet Kløkken 2 vil blive overladt til Konference for den Kvindelige Hjælpeforening og Generalogisk Forening den første Time, hvorefter den øvrige Tid vil blive benyttet til Vidnesbyrd. Søndag Aften vil som altid blive stort, offentligt Mode, hvor gode Talere vil behandle interessante Emner. Mandag Aften kan benyttes til Basar til Fordel for den Kvindelige Hjælpeforening eller til en eller anden selskabelig Sammenkomst af en eller anden Art.

Dette er i Korthed, hvad der vil ske ved de forestaaende Konferencer i Missionen, og vi inviterer alle vore Søsken og Venner over hele Missionen til at komme til Stede ved disse Møder, for at disse Dage virkelig kan blive en aandelig Fest.

Præsident og Søster Alma L. Petersen vil være til Stede tillige med en eller to Repræsentanter fra Hjælpeorganisationerne i den danske Mission.

FORFLYTTelser.

Ældste Ezra O. Carr er forflyttet fra København til Aarhus og Ældste Carl R. Andreasen, som har virket i Odense som Præsident, er forflyttet til København. I Ældste Andreasens Sted er Ældste Hugh M. Bird indsat. Broder Bird har været i Missionen i 13 Maaneder og har de sidste 11 Maaneder været Missionssekretær. Han vil derfor være velegnet til denne nye Stilling som Præsident over Odense Distrikt.

Vi beder Herren velsigne disse Brødre i deres nye Arbejds-mark og haaber, at de maa kunne gøre meget godt, hvor de er kaldet til at virke.

NY MISSIONSSEKRETÆR.

Ældste Boyd Joseph Larsen, som har været i Missionen i 4 Maaneder, er kaldet til at overtage Ældste Hugh M. Birds Plads som Missionssekretær. Trods ny i Missionsmarken vil Broder Larsen være velegnet til dette nye Arbejde. Vi haaber, at han saavel som andre maa faa Glæde af dette Arbejde.

Alma L. Petersen,
Missionspræsident.

ODENSE KVINDELIGE HJÆLPEFORENING AFHOLDER FEST.

Den 26. Februar afholdt Odense Kvindelige Hjælpeforening en Fest. Festen overværedes af 20, og der indkom ialt 16 Kr., hvilket forholdsvis maa betragtes som et pænt Resultat, i Særdeleshed naar man tager i Betragtning, at denne Organisation blev startet for kort Tid siden.

Idet vi ønsker Odense Kvindelige Hjælpeforening til Lykke med Resultatet, skulde det glæde os at se de andre kvindelige Hjælpeforeninger med forholdsvis lige saa stor Fremgang.

DEN NORSKE MISJON.

ANKOMST OG BESKIKKELSER.

Følgende misjonærer er kommet til Norge og beskikket å arbeide som følger:

Elste Vanghn J. Larsen, Fairview, Idaho, til Trondheim; elste Arthur W. Hansen, Weiser, Idaho, til Bergen; elste Vern A. Parry, Salt Lake City, til Haugesund; elste Marius A. J. Hall, Salt Lake City, til Fredriksstad; elste Frank H. Amundsen, Pocatello, Idaho, til Arendal.

Vi byr disse brodre velkommen og er takknemlig for deres ankomst til Norge.

FORFLYTTelser.

Elste Dean Petersen fra Haugesund til Bergen, elste Raymond W. Moe fra Fredriksstad til Christianssund N. og elste Wendell Christensen fra Arendal til Christianssund N.

VÅR KONFERANCER.

Oslo distrikt	den 13, 14, 15 april.
Bergen distrikt	den 20, 21, 22 april.
Trondheim distrikt	den 27, 28, 29 april.

Vi vil betone Søndagsskolens og Kvinnehjelpeforeningens arbeide. Distriktspresidenterne vil motta et brev fra misjonskontoret angående programmet.

MINNEDAGE.

70 årig blind søster.

Blind på begge øine fra hun var tre måneder gammel og således hele sitt liv ikke sett dagens lys, søster Inga Hendriksen av Larvik, Norge, feiret sin 70 årige fødselsdag den 11de mars. Hun blev innlemmet i kirken ved dåp den 15 mai 1907 og har vært et trofast medlem av kirken siden.

Hun blev utdannet i Statens Blindeinstitut i Oslo, og hennes ånd er klar og meget intelligent. Hun har i mange år ernæret sig selv ved kurvpletning, strikning og håndarbeide. Hennes iherdighet og flid er godt kent av alle. Hun har strikket vanter i monster og sokker for næsten alle misjonærer, som har arbeidet i Larvik. Trods sitt meget prøvede liv har hun været meget pliktopfyldende med tiende, fasteoffer og har alltid hat stor tro på det store tidernes fyldes evangelihusholdning.

Må Herren velsigne søster Hendriksen, så hun må oppleve ennå mange år til opmuntring og beundring for mange.

M. H. K.

OSLO GREN.

På grenskonferansen den 17de februar blev 1ste rådgiver Anton Jensen og 2den rådgiver William R. Nielsen hederlig avløst fra deres stillinger i forstanderskapet. Broder William R. Nielsen blev innsatt som 1ste rådgiver og broder Leonard T. Thoresen blev innsatt som 2den rådgiver.

I anledning av grenens konference blev en fest avholdt mandag den 18de under ledelse av forstander Hans Nielsen.

DEN KVINNELIGE HJELPEFORENING.

Av Anny Jakobsen, Fredriksstad.

Å, pappa, hvis du visste, hvor sulten vi er,
og vi lengter så etter dig så,
du sa, at du hadde oss allermest kjær,
og så reiste du fra oss alt nå.
Mamma sier, at du er gått til et sted,
hvorfra du aldri kan komme igjen,
hun vil ikke si, hvor det er, men jeg vet,
at det er i himmelen.

Her er det så koldt, ingen mat, ingen ved,
 og vi har ingen flere penger.
 Å, pappa, hvis du fikk kikke herved,
 vilde du vist vente lenger?
 Da vilde du sikkert ta oss med
 derop, hvor stjernene lyser . . .
 der hvor du bor hos Gud et sted,
 hvor ingen sulter . . . . og fryser.

Igår kom to silde damer hit,
 fra en hjelpeforening, sa mamma,
 de sa, at de vilde hjelpe oss litt,
 og gav oss en kurv med det samme,
 og mamma hun tok den, hun takket og gråt,
 hun loftet den . . . gid, den var svær.
 Og slik som vi spiste, da damerne var gått?
 Presis som da du pappa var her.

Men idag kom noen andre fremmede hit,
 . . . . to av nabokonerne . . . .
 de sa, at mamma fikk passe sig litt,
 for kurven var fra »mormonerne«.
 De sa ingen omgang ha med dem,
 av alle er de forhatt.
 Da svarte mamma . . . og tårer brøt frem,
 men det var dem, som sendte mig mat.

Hvem hjalp mig, da døden banket på dør,
 hvem trøstet, da sorgen tærte?
 hvem gav mig litt brod, når jeg sultet, jeg spør,
 hvem prøvet å lindre min smerte?
 Ingen . . . . da drog de sig alle bort,
 men de »forhatte« de gav av sitt beste,
 og derved jeg lærte det største blandt stort
 å elske min Gud . . . . og min næste.

Denne gave har kaldt på mitt bedre jeg,
 og nu vil jeg vende om.
 Nu vil jeg vandre den trange vei,
 dit herfra jeg engang kom.
 Slik taler mamma med nabofolk
 og glemmer sin sorg og nod.
 Nu synger og smiler hun slik som for,
 hun har vist glemt . . . . pappa, at du er dod.

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:
Alma L. Petersen.

Redaktionssekretær og Translatør:
William Ørum Pedersen.

KVINDELIG HJÆLPEFORENINGS JUBILÆUMSHILSEN.

Emily T. Merrill.

Den Kvindelige Hjælpeforenings 93-aarige Fødselsdag staar for Doren. Til Moderne, som fejres ved denne Begivenhed, sender jeg Hilsener til alle Kvindelige Hjælpeforeninger i de europæiske Missioner. Maa disse Moder blive frydefulde Begivenheder.

Det er for mig meget betegnende, at vor Profet Joseph Smith modtog Inspiration til at kalde den Kvindelige Hjælpeforening til Live paa denne Tid af Aaret, Foraarstiden i det Land, som han boede i, en Aarstid, hvor alt vaagner op med fornyet Livskraft og kommer

i Knop. Jeg vil beder jer alle betragte den Proces, som finder Sted i Naturen de følgende faa Uger. »Betragt Lilierne paa Marken, hvor de vokser«. Om vi gør dette, holder vi os i Forbindelse med Skaberen og Herskeren af denne Natur.

Vi fortæller ofte os selv, at Guds Værk er et Mysterium. Det er vanskeligt for os at se og forstaa, hvorledes han kan udarbejde sine Hensigter med vort Liv og Livet omkring os, eller hvorledes der kan være nogen Hensigt med vore og andres Lidelser. Vi kan ikke indse, hvorledes der kan komme noget godt ud af dette, hverken for de, som lider, eller for de, som ser paa det. Dog kan vi om Foraaret se lidt af, hvorledes Gud arbejder. Hans Sind arbejder for Skonhed. Af Frosten, Kulden, Stormen, af Vinden og Regnen skaber han den Yndighed, som fylder os med Ærefrygt.

Hvis Gud kan skabe saadanne Vidundere i Naturen, hvad

kan han saa ikke gøre med den menneskelige Natur? Det sorgelige ved det er det, at vi vil ikke lade ham gøre disse Vidundere med os. Vi ønsker, vor egen Vilje skal være den raadende og ikke hans.

Guds ældste Evangelist, Naturen, kan prædike en Prædiken til os, en Prædiken, som taler om Mod og Taalmodighed, om Haab og om Kærlighed.

Om de yndige Ting i Foraarstiden kun er udenfor din Dør, gaa stille ud og studer dem og giv derefter dig selv det Spørgsmaal: »Hvis Gud i sin Godhed og Barmhertighed gjorde Livet smukt og dejligt for Mennesket, hvorfor prøver vi saa ikke at gøre det til det samme for hverandre?« Tænk paa al det Liv, vi kommer i Berøring med, hvad kan vi gøre for at gøre dem mere lykkelige? Jeg tror, at vi alle kan gøre noget for at bringe Opmuntring og Kærlighed til andre. Det vilde være gudeligt at gøre det.

Jeg er sikker paa, at Profeten Joseph Smith ikke alene tænkte paa Velgørenhed, som er en Hjælp, hvor der er materiel Mangel paa Legemets Fornødenheder, men jeg tror ogsaa, at han tænkte paa Kærligheden, som tilfredsstiller Hjertets og Sjælens Sult.

Lad os gennem det kommende Aar gøre det til vort Maal at sprede Opmuntring og Kærlighed blandt vore Medmennesker, vore Medarbejdere og vore Naboer. Lad os være Korsfarere. De gamle Korsfarere var fyldt med Begejstring, selvfornægtende og tænkte kun paa at tjene andre. Lad os sejre over de ubehagelige Træk som Jalousie, Uenighed og Lyst til Kritik, og lad os opelske vor Smag for Skønhed og Venlighed og lade disse Dyder forskønne vore Personligheder. Lad os række højt og stræbe efter større Fuldkommenhed.

Emily T. Merrill.

»Vogter eder, at I ikke ove eders Retfærdighed for Menneskene for at beskues af dem, ellers have I ikke Løn hos eders Fader, som er i Himlene. . . . Men naar du giver en Almisse, da lad din venstre Haand ikke vide, hvad din højre gør, for at din Almisse kan være i Løndom, og din Fader, som ser i Løndom, skal betale dig.« (Matt. 6: 1, 3, 4.)

(Fortsat fra Side 131.)

Nu skal mamma dopes i »mormonkirken«,
og jeg er av samme mening,
og tenk. . . . hun er alt blitt medlem
av kvinnelig hjelpeforening.
Vi har det så godt, vi er lykkelige nu,
og mamma . . . . hun husker dig enn,
hun sier, hvis vi vil holde Guds bud,
får vi se dig i opstandelsen.

Nu skal mamma bli kretslærerinne,
besøke dem, som har mistet sin far.
Hun skal klappe de små på hodet,
gi moren trøstende svar.
Og så skal hun gi dem en kurv med mat
og love å komme igjen.
Hvis de siden vil dopes i kirken,
får de far sin i opstandelsen.

Ja pappa, nu har jeg fortalt dig alt, som er hendt
mamma og din lille pike,
så nu skal jeg slutte og få brevet sendt,
jeg tror, adressen er himmerikes rike . . . .
Og hvis du blir glad for det, vi har gjort
(mamma sa, at det var vår redning),
så husk på å sende et takkebrev fort
til . . . . kvinnelig hjelpeforening.

TIL DEN NORSKE MISJONS K. H. F.

Kjære sotre! Den Norske Misjon gjør et godt arbeide og har god fremgang. Især vil jeg nevne de mindre grener. De arbeider mange ganger under meget vanskelige forhold, idet de har få medlemmer, mange har måskje en lang vei å gå til motene, men allikevel ser vi av rapportene, at de gjør et meget godt arbeide.

Må vi gjøre alt, hvad vi kan, kjære sotre, med å opfylle våre plikter til vår himmelske Fader, ved å betale vår tiende, holde våre legemer rene og sterke ved å holde visdomsordet. Må vi aldri glemme våre bonner morgen og aften og når som helst, vi trenger å be om noe. Vi trenger alltid å stå i forbindelse med vår Far i himmelen, så lenge vi er her på jorden.

Vi burde også være meget takknemlige for de kjære brødre

og søstre, han sender til oss, som hjelper oss i vårt arbeide. Vi er meget takknemlige for vår elskelige søster Vivian C. Knudsen, som med sin mann misjonspresident Milton H. Knudsen og deres barn er kommet hit og ofrer alt på Herrens alter. Herren velsigne dem i deres arbeide.

Vi håper også på stor fremgang for K. H. F. i det nye år. Må vi alle strebe efter å utvikle våre talenter, som Gud har gitt oss, og ikke gjøre som den utro tjener og grave vårt pund i jorden. Jeg er sikker på, vi har mange begavede søstre i den Norske Misjon. Hvis der er søstre iblandt oss, som føler, at deres evner går i litterær retning, så skriv en sang eller et dikt eller noget i historisk retning.

Jeg vil nevne årskontingenten. Jeg tror ikke, alle forstår hensikten med den. De vet, at medlemmene av hovedbestyrelsen må, når det forlanges, besøke de forskjellige grene i misjonen, der er porto på brevene og leksene, og til dette fordrer midler. Årskontingenten blir brukt til det formål. Måtte vi være villige å støtte misjonen med denne lille skjerv. Gjør vi det av et glad hjerte, så vil Herren velsigne oss.

Deres hengivne søster

Karen Enstrom,

Misjonspresidentinne av K. H. F.

OSLO HILSER ALLE.

Den K. H. F. utfører et stort arbeide innen grenen. Det største arbeide utføres av distriktsøstrene, hvis plikt det er å besøke alle medlemmer i hjemmet en gang i måneden. I det forløpne år er dette arbeide gått særlig frem, idet de har gått op fra 19 til 34 distriktsøstre.

Disse søstre har i årets løp vist stor interesse og avlagt gode rapporter, og vi vet, at Gud vil velsigne dem for deres opofrende arbeide. Mange, som har mistet sine kjære, syke og sorgfulle, har mangel på et opmuntrende ord, og hvor det har været nød, er denne efter beste evne blitt avhjulpet. Kristus sier: »Hvad I har gjort mot den minste av mine, har I gjort mot mig.«

På våre møter studerer vi leksene, som er lærerike og er til opplysning og veiledning, timelig såvel som åndelig. Vi kommer profeten Josephs ord i hu: »ingen blir frelst i uvidenhets«. Vi håper, at grenens kvinnelige medlemmer viser en større interesse for hjelpeforeningen. Vi appellerer særlig til de yngre kvinner om å delta i arbeidet.

Anna Ljungberg.

Hanna Nilsen. Kristofa Sønsteby.

KVINNEFORENINGEN OG DE GAMLE.

Bergens K. H. F.s spesielle oppgave i 1934 var besøk hos de gamle. Rundt om i flere hjem sitter en eldre soster, som kanskje er fattig, også skropelig på sitt legeme og av den grunn ikke kan komme så ofte til våre moter og nyte av den ånd, som er tilstede der.

Jeg må gå tilbake til sommeren 1933 og fortelle, på hvilken måte vi i den K. H. F. her i Bergens gren forsøkte å oppmuntre disse våre eldre systre. Vi besluttet å avholde et par av våre kvinneforeningsmoter i disse gamle systres hjem. Vi mottas på lokalet, sang en av våre sange og holdt bønn. Vi delte oss så op i grupper på 5 eller 6 systre. Det første mote var i et forferdeligt regnveir. Ja, det regnet således, som det bare kan regne her i Bergen. Men skuffe dem, som ventet på oss, kunde vi ikke, så vi måtte avsted. Da vi kom frem til de forskjellige hjem, var regnveiret, de våte klær og alt, som var trist, glemt, for den glede og begeistring, som lyste ut av de gamles ansikter, var belønning nok for oss. Vi folte, at det i sannhet var en festdag for dem.

Et udmerket mote bestående av sang, bønn og program blev utført. Tiden blev benyttet til å bære vidnesbyrd om det sanne evangelium, vi har annammet. Det var en opplevelse for oss og for våre systre. Vi blev styrket ved hverandres vidnesbyrd, og Guds ånd var iblandt oss i rikt mål.

Denne måned skal vi avholde en fest for de gamle i grenen. Håper vi på denne måte kan bringe litt solskinn inn i deres tilværelse.

Jeg skulde ønske, at alle systre, som tilhører Jesu Kristi Kirke, vilde forstå nødvendigheten av å være med i den K. H. F.s vidunderlige arbeide. La ikke slovhet og likegyldighet være årsak, at en soster feler sig ensom og forlatt, at en syk venter forgjeves på vårt besøk, eller en fattig mangler brød på sitt bord. La oss alle være med til å utføre noe godt, mens vi har anledningen. I sangen står det:

»Det er salig å give,
En fryd uten like,
Det skaper en himmel på jord.«

Anna Nordås.

MINNEVÆRDIGE OPLEVELSER FRA STAVANGER.

Den 17de mars nærmer sig og står allerede for døren. Den er for oss blitt en stor dag, en dag, som vi gjennom hele året ser frem til med glede og spenning.

Den største begivenhet for oss siste år var apostel Merrills besøk til Stavanger. Det var den første gang, en Herrens apostel har vært i vår by.

Kvinneforeningens bestyrelse bestilte en liten frokost på lokalet for apostel Merrill og president Knudsen. Alle de voksne brodre i grenen var innbudt til å spise sammen med presidenterne kl. 9. Den følelse, vi hadde ved å ta disse brodre i hånden, er ubeskrivelig. Det er en av de stunder, vi skal aldri glemme. Vi bår vidnesbyrd til hverandre, og når vi horte apostel Merrill uttale Guds fred over oss og bad oss holde fast ved evangeliet, blev vi fylt av den Helligånd, som vidnet til oss om sannheten av det, vi har annammet. Vi kan best ligne det med det utdrag av apostel McKays dagbok, som var i No. 2 av »Stjernen« 1935. Hva er skrevet i dene artikkel, fant gjenklang ved apostel Merrills besøk her i Stavanger.

En annen begivenhet var det første kvinneforeningsmote i vårt eget lokale, vårt eget hus. Det var med forunderlige følelser, at jeg sammenligner det med den første K. H. F., dannet for 39 år siden, da jeg som 10—11 års gammel pike gikk med min mor til det første mote. Da var der 5 søstre sammen med misjonærene i en liten stue, og nu sitter jeg her med 47 søstre, som tilhører foreningen, i et stort og vakert rum, og jeg tenker også på alle dem, som er gått bak sløret, og som har emigreret, som har tilhørt foreningen. De har alle vente på det, som vi gleder oss med nu.

En tredje opplevelse var, da vårt æresmedlem, Fru Halvorsen, 70 år gammel, blev døpt og innlemmet i Guds kirke. Det var en høitidelig stund. Vi stod omkring dopefonten og så denne vår kjære soster gjøre en pakt med Gud i dåpens hellige bad.

Vi takker Herren for slike stunder. Det er dem, som gir oss kraft til å fortsette arbeidet, og som bærer oss over alle vanskeligheter.

En hjertelig hilsen til alle foreninger i den Norske Misjon fra oss i Stavanger.

Severine Berg.

HILSEN FRA ARENDAL.

Vi vil også benytte denne anledning å sende en hilsen til »Stjernen«s lesere fra Arendals K. H. F. Vi har bare noen få medlemmer, men vi har den glede å kunne si, at de er aktive. Når vi kommer sammen til våre moter, stoler vi bestandig på Herrens ord: »at hvor der er to eller tre forsamlet i mitt navn, der er jeg midt iblandt eder«. Det føler vi

også. Vi er inderlig takknemlig for å være en liten gren på vintreet, og vi ønsker, at denne lille gren må bære værdige frukter.

Vi studerer med interesse de lekser, som vi får oss tilsendt fra misjonskontoret. Vi finner, at den K. H. F. er beste skole, som en kvinne kan gå på, da vi der lærer alt, hvad vi har bruk for gjennom livet. De forskjellige lekser setter oss istand til å samtale med hvem som helst, vi kommer i berøring med. Vi kan delta i hvilken som helst diskusjon, og vi får også et grundig kjennskap til evangeliet, som vi har annammet.

Midler er alltid et spørsmål. På det nye året blev bestyrelsen enig om å holde en fest hver måned for på den måte å søke, om vi kunde få litt mere inntekt. I januar hadde vi vår første fest, og den var vellykket. Vi har bestemt oss til å få flere medlemmer, og vi vet, vi kan gjøre det.

I Arendal har den K. H. F. været den beste organisasjon i grenen. Vi har ofte bare været søstre her, og da har vi bare holdt kvinneforeningsmøter. Vi har alltid arbeidet i håp om fremgang, og nu kan vi i sannhet si, at Herren ikke har glemt oss. Vi har fått nogen gode menn inn i kirken her, og grenen er blitt fullt organisert med lokale brødre. Vi takker også for de misjonærer, vi har.

Vi har en utmerket bestyrelse i K. H. F. her i Arendal. Soster Nielsen har været presidentinne i over 30 år, og det er interessant å høre henne fortelle om sine erfaringer. Må Herren velsigne oss alle og hjelpe oss å strebe efter alt, hvad der er dydig, prisværdig og godt.

Clara Olsen.

DEN KVINNELIGE HJELPEFORENING SOM LYKKEBRINGER.

Av *Hansine Evensen*, Narvik.

Ethvert rettferdig arbeide bringer glede i sitt skjød. Sann glede er herlighet og virker opmuntrende og ansporende på den sjel, som foler dens kraft gjennomstrømme sitt sinn.

I vårt arbeide i kvinneforeningen blir vi rett ofte belønnet med arbeidsglede. Vi foler, at vi er med, på vårt ringe vis, og deltar i utførelsen av den plan, som den allvise fader i himmelen la fra evighet av, til frelse for sine jordiske barn.

Til Moses sa Herren: »Det er min gjerning og ære, å tilveiebringe udødelighet og evigt liv for menneskene.«

Denne gjerning er vi som hans pakts folk delagtig i, all den stund vi går hans ærinder og holder hans befalinger.

Uaktet kvinnene ikke blir ordinert til prestedommet, nyter de dog dets velsignelser, og den gang profeten kaldte søstrene sammen for å organisere dem, uttalte han, at Kirken ikke vilde være fullkommen uten deres bistand.

Vår opgave som en hjelpeforening består bl. a. i å bringe trost og opmuntring til sorgfulle og lidende sjele. Fylder vi denne opgave, blir vi den budbærer av sann lykke, som sprer evigt solskinn om sig, og kommende slechter vil minnes og velsigne vår gjerning.

HVOR KOM MESTERENS GLÆDE FRA?*

Tekst: Matt. 4: 1—11.

Der findes ikke et Menneske, som har kæmpet imod Frelstelser og Synd, som ikke har modtaget en eller anden Art af Belønning eller Velsignelse, af guddommelig Karakter. Der bliver stadigvæk kaldt paa os, for at vi skal gøre Valget mellem det gode eller det onde, og paa samme Tid er der en stille hviskende Stemme, som ønsker at hjælpe os, og om vi følger dens Tilskyndelser, føler vi virkelig Glæde og Tilfredshed, hvorimod vi føler modsat, om vi ikke gør Ret.

Enhver retskaffen sætter sig altid det Maal at erhverve og opbygge en fast og ædel Karakter. Karakteren er ikke en Drivhusplante som kun kan trives i Varme (eller Medgang), men den maa ofte udsættes for mangt et Uvejr og mangen haard Vind. Erfaringerne skaber vor Karakter og udvikler vor Personlighed.

I de tidligere Lektier har vi talt noget om hvorfra Mesterens Glæde kom, og blandt Kilderne kan nævnes; (1) At tjene og opofre sig for andre bringer Glæde (se Luk. 22: 27). Hvis det, Mesteren gjorde for andre, blev taget ud af det nye Testamente, saaledes at der kun var en Beretning tilbage om det, andre gjorde for ham, vilde det blive en ubetydelig Bog, for det nye Testamente vrimler med Beskrivelser om alle de gode Gerninger, han gjorde, medens han var her paa Jorden, saa han har efterladt os et godt Eksempel (se Matt. 7: 26).

(2) Opofrelsen for en stor og ædel Sag bringer Glæde. — Mesterens Liv var kun opofret for at bringe Guds Rige her paa Jorden, og ingen Magt eller Indflydelse var i Stand til at standse ham i disse Bestræbelser. Intet Menneske kan nogensinde give det bedste, der findes i Verden, medmindre de er interesseret i samme Sag og vier og opofrer al eller

* Lektie for Senior- og Juniorklassen den 17. Marts.

megen Tid for samme. Dette forklarer sikkert bedst, hvorfor vore unge Missionærer kan sige, at den Tid, de har tilbragt i Missionen er den bedste Tid i hele deres Liv. Det er en guddommelig Sandhed, at »der er ingen større Glæde end den Glæde at glæde andre«.

Spørgsmaal og Problemer:

1. Nævn i Rækkefølge de Fristelser, som Frelseren modstod.
2. Hvad vilde De miste om De levede Livet uden at blive fristet?
3. Vis at Tjeneste er Kilde til Glæde.
4. Vis at det ikke er tilstrækkeligt kun at høre om Religion, for at den kan være virkningsfuld (se Matt. 7: 26).
5. Er det muligt at blive frelst uden at tjene andre?
6. Vis Forbindelsen mellem Opofrelsen og Frelsens Lov eller Plan?
7. Hvad er for Dem personligt den største og mest tilfredsstillende Tjeneste, De nogensinde har ydet?
8. Hvad kan De gøre for at forøge Tjenstvilligheden indenfor Kirken?

HVORFRA STAMMER MESTERENS GLÆDE.*

»Da sagde Jesus til sine Disciple: »Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit Kors op og følge mig. Thi den, som vil frelse sit Liv, skal miste det, men den, som mister sit Liv for min Skyld, skal bjerger det. Thi hvad gælder det et Menneske, om han vinder den hele Verden, men maa bøde med sin Sjæl? Eller hvad kan et Menneske give til Vederlag for sin Sjæl.« (Matt. 16: 24—26).

Jesus af Nazareth bragte Glæde til denne Verden, og en af Kilderne til denne Glæde var hans Selvdisciplin. Det kræver en stor Mand med en ædel Tankegang til at overkomme Fristelser, og det bringer stor Glæde, naar man har været i Stand til at sejre over Synd. Dette kræver Selvbeherskelse. For 3000 Aar siden blev det sagt: »Den, som er Herre over sig selv, er større end den, der har indtaget en Stad.« Det var sandt den Gang og er sandt nu. Er De Herre over Dem selv? Har De Karakter?

For at være en virkelig Sidste Dages Hellig er det nødvendigt at kunne kontrollere ens Temperament. Et lykkeligt og ideelt Familieliv kræver stadig Selvfornægtelse paa alle

* Lektie for Senior- og Juniorklassen den 24. Marts.

Side. Det er værd at lægge Mærke til Indledningen til Kristi Ord, som ovenfor citeret. Dette giver en ypperlig Vejleder til Lykke. Den unge Mand, som arbejder haardt paa et eller andet Stadium, eller det Menneske, som fuldt og helt opofrer sig for en ædel og god Sag, vil altid have Glæde.

Spørgsmaal og Problemer:

1. Hvad menes der med Matt. 16: 25?
2. Paa hvilken Maade kan et Menneskes Storhed maales ved hans Selvbeherskelse?
3. Hvad er Deres Forklaring paa Skriftstedet: »Jeg er kommet for at I maa have Liv og have det i Overflod«?
4. Hvilken Opmuntring bringer Mormonismen de, som ønsker at opnaa Glæde?

MESTERENS HARME OG VREDE.*

Tekst: Matt. 23: 23—28.

I ovennævnte Udtalelse bliver vi bekendt med et illustrerende Billede af Mesterens Karakter. Han kendes ikke her for den bedroveligt udseende Kristus, som han ofte blev beskrevet at være, men han er bestemt, ligefrem og streng. Ordene er næsten ikke haarde nok til at give Udtryk for hans Vrede. I Markus 12: 38—40 giver han en udmærket Illustration af dem, mod hvem hans Vrede er optændt, og ved at læse det, synes man at faa Indtrykket af, at Forholdene nu er ligesom den Gang. Et andet typisk Eksempel paa Mesterens Forbitrelse var, da han kom i Templet og fandt nogle sælge Offerdyr. Læs hans Ord til dem, som findes i Joh. 2: 13—16. Det er interessant at lægge Mærke til, at Mesterens Vrede var altid uselvisk. Menneskene kunde haane og bespotte ham, men til dette sagde han kun: »Fader, tilgiv dem, for de véd ikke, hvad de gør.« Dette er et Bevis paa hans Storhed og Guddommelighed.

I flere af hans Vredesudbrud kan man opdage en stor Vilje og et stort Ønske om at sympatisere og tilgive (se Eksemplet i Luk. 13: 34).

Spørgsmaal og Problemer:

1. Under hvilke Omstændigheder er Straf berettiget?
2. Hvorfor var Hyklery i Stand til at optænde Mesterens Vrede?
3. Definer Ordet »Levebrodspolitik«. Hvorledes undgaas det?

---

* Lektie for Senior- og Juniorklassen den 31. Marts.

4. Vis at Hengivenhed og Oprigtighed er det ædleste ved et Menneskes Karakter.
5. Hvorledes er der Harmoni med Mesterens Vrede og sympatiske Natur?
6. Hvorfor kunde han drive Skarerne ud af Templet alene?

SØNDAGSSKOLEN

Lektier for Børneklasser (over 10 Aar).

24. Marts.

REFORMPROFETEN MALAKIAS OG ELIJAHS TILBAGEKOMST.

Malakias' Bog er den sidste Bog i det gamle Testamente. Man finder ikke i den nogen Beskrivelse, paa hvilken Tid han levede, men efter hvad man læser i Bogen, er man kommet til det Resultat, at han maa have levet omkring 534 f. Kr.

Paa den Tid, syntes Folket — som saa ofte for — at have forglemt deres Pligter overfor deres Gud, for der staaer, at det var nødvendigt for Herren at have nogle til at arbejde blandt dem hele Tiden. — Er vi anderledes i Dag? — Vi har Kirkens ledende Mænd iblandt os til at hjælpe og vejlede os, men følger vi de Raad og Formaninger, som de giver os? — Vi har fra tidligere Lektier erfaret, at det altid betalte sig at følge de Raad og Formaninger, som Herrens Tjenere gav os. — Om vi kaster Blikket tilbage, vil vi maaske opdage det sorgelige, at Menneskene i Dag gør akkurat det samme, som de den Gang blev advaret imod. Tiden i Dag kan paa en vis Maade sammenlignes med Tiden den Gang, for ligesom vi i vor Tid fra Tid til anden bliver paamindet om, at Kristi Komme er nær, saaledes lød Røsten den Gang. Herrens Profeter forkyndte hans snare Komme og manede derfor Folket til Omvendelse.

Dette var omtrent de Forhold, som var herskende paa Malakias' Tid, og blandt andre Ting saa han ogsaa Nødvendigheden af Udførelsen af Tempelarbejde. Han udtrykker sin Tanke desangaaende tydeligt i Mal. 4: 5—6 (læs dette). Hvad mener han med Udtrykket: »at vende Fædrenes Hjerter til Bornenes og Bornenes Hjerter til deres Fædre?« Dette er et Spørgsmaal, som kun bliver besvaret af vor Kirke, og det er et af Beviserne paa Mormonismens Storhed.

31. Marts.

JØDERNE SER HEN TIL EN MESIAS' KOMME.

Tekst: Mika 5: 2; Es. 9: 6—7; 19: 20—21.

I den Bog, som vi kalder Biblen, findes to større Adskillel-

ser, nemlig ved det nye og det gamle Testamente. Vi kan maaske kort sige det saaledes, at det gamle Testamente fortæller om Israels Borns Liv og Levned, om deres Sejre og Triumfer og om deres Nederlag og Skuffelser — altsammen sket før Kristi Fødsel, hvorimod det nye Testamente giver en Beskrivelse over Begivenheder, som skete paa eller efter Kristi Tid. Den første indeholder med andre Ord de »gamle Love«, medens den anden indeholder de »nye Love«, ved hvilke de gamle bliver opfyldt.

Dette Folk, Israels Born, ogsaa kendt som Jøderne, om hvem vi læser i det gamle Testamente, havde mange Erfaringer. Nogle Gange er de et stort og et mægtigt Folk og paa andre Tider er de Fanger og er faktisk talt Slaver. Ved at benytte ovenstaaende Henvisninger som Grundlag for Forklaring vil det være tilstrækkeligt at give følgende Oversigt:

1. Palæstina, (a) det forjættede Land, (b) Jødernes Hjemland, (c) hvem regerede?
2. Jøderne, Guds udvalgte Folk, (a) deres Forfædre, (b) deres Religion.
3. Lofterne til dem, givet gennem deres Profeter angaaende: (a) deres Befrielse, (b) Fødselen af en Son, en Mesias, som skal komme som en Konge.
4. Deres Længsel efter den forjættede Mesias.

Ved et nøjere Studium af Skrifterne og ved Tilbageblik i de tidligere gennemgaaede Profeter og deres Lærdomme blev vi bekendt med mange af de herlige Profetier, som de gav med Hensyn til Mesterens Komme som en Konge. Jøderne saa med Længsel hen paa den Tid, da der skulde komme en Konge, som kunde herske og regere dem, saaledes som de ønskede det. Der blev dem fortalt, at Barnet, som skulde fødes, skulde fødes af en jødisk Datter, saa alle Fædre og Modre formanede ofte deres Døtre til at leve et rent og et helligt Liv, saaledes at de maaske kunde blive værdig til at blive Barnets Moder. Der var nemlig ingen, som vidste, hvem der skulde være Barnets Moder. Paa samme Tid blev Jøderne ogsaa lært at elske deres Born.

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

24. M a r t s.

ABRAHAM MODTAGER ENGLEBESØG.

Tekst: 1. Mos. 18: 1—29.

Behjælpelig Oversigt:

1. Abrahams Hjem i Hebron.
2. Besøg af 3 himmelske Væsener, (a) vasker deres Fodder

- (dette var en Skik i de varme Lande den Gang), (b) nyder Maaltid hos Abraham, (c) Abraham bliver lovet en Son.
3. Mændene fortæller om Aarsagen til deres Besøg — Ødelæggelsen af Sodoma og Gomorra, (a) Abraham beder for Byen og dens Indbyggere, (b) Herrens Lofte, (c) Lot og hans Dotre frelses.

Af denne Lektie bliver vi bekendt med, hvor stor Betydning det har, og hvor mange Velsignelser der følger Kærlighed til andre. Og ved Lots Hustrus Forvandling til Saltstøtte lærer vi atter, at Ulydighed bringer Straf, hvorimod vi ved de andres Befrielse lærer, at Lydighed bringer Velsignelse.

31. Marts.

TO KÆRLIGE FÆDRE.

Tekst: 1. Mos. 21: 1—8; 22: 1—19.

1. Abrahams store Tro og Kærlighed til Gud og hans Løfter.
2. Sarah foder Sønnen, Isak.
3. Herrens Befaling til Abraham.
4. Abraham viser Lydighed, (a) Turen til Moriahs Bjerg, (b) Forberedelsen til den store Ofring, (c) Røsten lyder, (d) et Lam ofres.
5. Abrahams Belønning.

Ved Isaks Fødsel lærer vi, at Herrens Ord gaar i Opfyldelse, hvor umuligt det end kan synes for Menneskene. Paa samme Tid ser vi Eksempel paa Abrahams store Tro paa Herren, hans Villighed til at ofre sin eneste Son for at adlyde Guds Bud og Love, og sidst men ikke mindst — glem ikke Herrens Belønning og Velsignelse for hans Lydighed.

Lydighed til Guds Bud og Love bringer altid virkelig Glæde og Tilfredshed hele Tiden.

INDHOLD:

Hilsen til Kv. Hjælpef.	121	Artk. fra Kv. Hj. i Norge	134-139
Dødsfald i Hovedbest.	122	Hvor kom Mesterens Glæde	
Artk. fra Kv. Hj. i Danm. 123-127		fra	139
Den danske Mission	127	Hvorfra stammer Mesterens	
Den norske Mission	129	Glæde	140
Den Kv. Hjælpef.	130	Mesterens Harme og Vrede	141
Redaktionelt	132	Søndagsskolen	142

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN,
Priorvej 12, København F.

President for den norske Misjon: MILTON H. KNUDSEN,
Wergelandsvei 7, Oslo.